

Avizul Comitetului Economic și Social European privind imigrația neregulamentară pe mare în regiunea euro-mediteraneeană (aviz din proprie inițiativă)

(2014/C 67/07)

Raportor: **Panagiotis GKOFAS**

Coraportor: **Stefano MALLIA**

La 17 septembrie 2012, Comitetul Economic și Social European a hotărât, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură, să elaboreze un aviz de inițiativă pe tema

„Imigrația neregulamentară pe mare în regiunea euromediteraneeană”.

Secțiunea pentru relații externe, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 25 septembrie 2013.

În cea de-a 493-a sesiune plenară, care a avut loc la 16 și 17 octombrie 2013 (ședința din 16 octombrie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 183 voturi pentru, 3 voturi împotriva și 11 abțineri.

1. Concluzii și propuneri

1.1 Imigrația neregulamentară reprezintă o temă care a fost examinată de CESE în multe ocazii, din diverse perspective⁽¹⁾. Fenomenul imigrației neregulamentare este foarte complex și prezintă multe fațete, ceea ce presupune măsuri pe termen scurt și pe termen lung. Prezentul aviz se concentrează pe următoarele puncte:

1.2 În acest context, Comitetul își exprimă profunda tristețe pentru decesul a cel puțin 311 migranți africani (și probabil mult mai mulți) în largul coastei insulei Lampedusa, în două incidente recente, ca urmare a scufundării bărcilor în care se aflau. Cu toate că această tragedie nu are o singură cauză, Comitetul consideră că aceste incidente sunt simptomatice pentru problema mai generală a imigrației neregulamentare pe mare în UE și că, totodată, există o legătură de cauzalitate între aceste incidente și aparenta incapacitate a UE de a stabili politici satisfăcătoare și coerente în materie de imigrație neregulamentară, bazate pe solidaritate, inclusiv politici care să reglementeze căutarea, salvarea și debarcarea. Comitetul face apel la UE și la statele membre să considere aceste incidente drept un semnal de alarmă și să acționeze luând în considerare recomandările formulate în prezentul aviz, înainte ca o altă tragedie să aibă loc. Tragediile de la Lampedusa dovedesc necesitatea imperioasă ca UE să abordeze chestiunea imigrației neregulamentare și a controlului frontierelor ca pe o problemă de nivel european.

1.3 **Drepturile omului:** Comitetul observă cu îngrijorare că în Europa se înregistrează un grad tot mai mare de xenofobie, rasism și intoleranță față de imigranți, față de cei care sunt „diferiți”, și este preocupat de faptul că efectele sociale ale crizei financiare ar putea amplifica aceste fenomene. Este important ca politicienii, liderii sociali și mass-media să dea dovadă de un înalt simț de răspundere și să dea un exemplu politic și social clar, pentru a preveni astfel de comportamente.

Drepturile omului aparținând imigranților în situație neregulamentară trebuie respectate în permanență, atunci când sunt salvați sau deținuți, când li se acordă statutul de protecție, când ajung într-o situație nereglementată „fără acte” sau când sunt repatriați în țara de origine.

1.4 **Salvarea persoanelor pe mare:** orice persoană care se află în pericol pe mare sau în situație riscantă, inclusiv imigranții în situație neregulamentară, trebuie salvată.

1.5 **Debarcarea:** UE trebuie să adopte o politică privind debarcarea care să nu accentueze și mai mult povara statelor membre care se confruntă deja cu fluxuri disproporționate de persoane. Problema debarcării trebuie rezolvată pe baza principiului care prevede că debarcarea are loc în cel mai apropiat loc în care se poate face în condiții de siguranță, cu condiția ca țara respectivă să adere deplin la toate convențiile internaționale în materie de drepturile omului și să fie monitorizată de organizații pentru drepturile omului.

1.6 **Dreptul la azil și acordarea acestuia:** trebuie garantată respectarea principiului nereturnării la graniță, iar toate persoanele care solicită protecție internațională trebuie să poată depune cerere în UE. Aceste cereri trebuie prelucrate de autoritățile naționale competente. În acest context, este necesar să se creeze un sistem mai eficient de examinare a cererilor de azil. CESE sprijină cooperarea cu țările terțe, pentru a întări prevederile lor în materie de azil și pentru ca acestea să respecte într-o mai mare măsură standardele internaționale.

1.7 **Repatrierea imigranților în situație neregulamentară:** Directiva privind returnarea⁽²⁾ prevede un cadru de garanții juridice și procedurale⁽³⁾ pe care CESE le apreciază, cum sunt căile de atac efective împotriva deciziilor referitoare la returnare în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau în fața unui organ competent alcătuit din membri imparțiali, precum și asistența juridică și reprezentarea gratuită, anumite garanții privind returnarea și condițiile de detenție. Comitetul

⁽¹⁾ COM(2011) 248, raportor: dl Pariza Castaños;
COM(2011) 743, raportor: dl Pariza Castaños, dna King;
COM(2011) 750,751,752,753, raportor: dl Pariza Castaños;
COM(2008) 359, raportor: dl Pariza Castaños, dna Bontea.

⁽²⁾ Directiva 2008/115/CE

⁽³⁾ De exemplu, articolul 12 alineatele (1) și (2), articolul 13 alineatele (1), (2), (3) și (4) și articolul 14 alineatele (1) și (2) din directivă.

propune ca politica europeană în materie de returnare să promoveze o abordare voluntară și să se bazeze pe respectarea în cel mai mare grad a valorilor umanitare. Legitimitatea și credibilitatea oriunde în lume a politicii europene de imigrație depinde de aceasta. Articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale interzice în mod expres expulzările colective și garantează că nimeni nu poate fi strămutat, expulzat sau extrădat către un stat unde există un risc serios de a fi supus pedepsei cu moartea, torturii sau altor pedepse sau tratamente inumane sau degradante – principiul nereturnării (articolele 4 și 19 din Cartă).

1.8 O politică europeană cuprinzătoare în materie de imigrație neregulamentară, bazată pe solidaritate: CESE consideră că, pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale, ar trebui sporită solidaritatea UE cu acele state membre care, dată fiind situația lor geografică, trebuie să facă față unui mare număr de victime ale rețelelor infracționale de trafic de persoane/de trafic de migranți care sosesc în aceste state membre. Granițele UE, inclusiv granițele de pe mare ale statelor membre ale UE de la Marea Mediterană, reprezintă granițele tuturor statelor membre și, ca atare, răspunderea pentru paza lor adecvată ar trebui partajată între toate statele membre, conform dispozițiilor tratatelor. Acest fapt nu înseamnă doar manifestarea solidarității, ci și ca statele membre să își asume răspunderea prin intermediul unor mecanisme de partajare a consecințelor imigrației neregulate. Prin urmare, ar trebui să se arate solidaritate și sprijin și față de statele membre care sunt plasate la granița externă a UE, prin intermediul unor mecanisme de partajare a răspunderii care să permită *relocarea solicitanților de azil* în interiorul UE. CESE sprijină în mod ferm punerea în aplicare a cheii de distribuție UE, așa cum este aceasta descrisă în raportul Parlamentului European intitulat „Consolidarea solidarității în domeniul azilului pe teritoriul UE” (2012/2032 INI).

1.9 Redactarea de acorduri cu țări terțe: principalul obiectiv al dialogurilor UE privind migrația și mobilitatea cu țări terțe trebuie să fie acela de a face ca migrația legală și ordonată să aibă loc mai ușor, de a garanta dreptul internațional la azil, de a reduce imigrația neregulamentară și de a combate rețelele infracționale angajate în traficul de persoane. Adeseori colaborarea cu țări terțe este esențială, fiind o precondiție a punerii în aplicare eficiente a procedurilor de repatriere. Această cooperare trebuie intensificată pentru a se obține rezultate mai bune. În același timp, unele țări de tranzit ar trebui să beneficieze de asistență, pentru a-și putea gestiona mai bine frontierele și pentru a le permite să-și dezvolte capacități proprii prin care să acorde protecție celor care au nevoie de ea.

1.10 Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene – FRONTEX: ar trebui să continue restructurarea acesteia, astfel încât să devină o veritabilă agenție de gestionare a frontierelor externe europene, având un rol de coordonare mai larg în raport cu acțiunile UE comune la frontierele externe ale statelor membre. În această privință este nevoie de eforturi suplimentare pentru a pune în practică noțiunea de „echipe europene de polițiști de frontieră”, așa cum se subliniază în raportul Parlamentului European privind FRONTEX (A7-0278/2011). De asemenea, competențele acestor echipe ar trebui extinse, astfel încât să se poată ocupa mai mult

de partea de prevenire. Este clar că, dacă se dorește ca această agenție să fie mai eficientă, este nevoie de mai multe resurse, nu de mai puține. Totuși, efectuarea operațiunilor comune coordonate de agenție, precum și incidența acestora asupra respectării drepturilor fundamentale și a garanțiilor administrative prevăzute în Codul Frontierelor trebuie să facă obiectul unui control democratic din partea Parlamentului European și a Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA).

1.11 Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO): acesta a început să funcționeze relativ recent. Prin urmare, este de așteptat ca el să-și preia atribuțiile rapid, la întreaga capacitate, în special în ceea ce privește rolul său de a găsi soluții durabile și de a fi proactiv în materie de solidaritate în cadrul UE, în conformitate cu obligațiile ce decurg din regulamentul privind EASO. EASO trebuie să fie în măsură să identifice cu claritate diferențele care există, la nivelul statelor membre, în ceea ce privește practicile în materie de azil și legislația, cât și să propună modificările necesare.

1.12 Prevenirea și combaterea traficului de migranți: CESE subliniază de asemenea că trebuie depuse toate eforturile pentru a combate cu fermitate traficul de persoane și criminalitatea organizată. Nu trebuie să se facă economie de resurse în identificarea și aducerea în fața justiției a celor care înlesnesc traficul de migranți. În această privință, este esențial să se obțină asistența guvernelor unor țări terțe.

1.13 Finanțare: CESE subliniază că problema apariției și gestionării fluxurilor de migranți în ansamblul său revine Uniunii, iar acest fapt trebuie să se reflecte și în distribuirea costurilor financiare ale instrumentelor necesare punerii în aplicare a unei politici eficiente. Comitetul a sprijinit propunerea Comisiei, ce vizează o mai mare flexibilitate în gestionarea Fondului pentru azil și migrație și a Fondului pentru siguranță internă, începând din 2014.

2. Introducere

2.1 Politica comună în domeniul imigrației trebuie să aibă o abordare globală, care să ia în considerare diverse aspecte, cum ar fi: situația demografică și cea a piețelor forței de muncă; respectarea drepturilor omului, tratamentul egal și nediscriminarea; legislația în domeniul admisieii de noi imigrați; starea imigranților în situație neregulamentară; primirea și protecția solicitanților de azil; lupta împotriva rețelelor infracționale de trafic ilegal de persoane; colaborarea cu țările terțe; solidaritatea europeană; politica socială și integrarea.

2.2 În ultimii ani au avut loc evenimente, s-au emis declarații și s-au luat decizii politice pe care Comitetul le observă cu îngrijorare crescândă, dat fiind că se răspândește printre noi o veche și cunoscută boală a europenilor: xenofobia și naționalismul exclusiv. Minoritățile și imigranții fac obiectul injuriilor, al insultelor și al politicilor agresive și discriminatorii.

2.3 Tema imigrației neregulate este deosebit de gravă și complexă, după cum o demonstrează tabelele aflate în anexele la prezentul document. Mai mult decât atât, aceasta este o problemă care în ansamblul său revine Uniunii Europene și trebuie abordată ca atare. În mod invariabil, imigranții în situație neregulamentară care pătrund pe la frontierele sudice caută să se stabilească în alte țări din UE.

2.4 Dat fiind că în spațiul Schengen nu există granițe interne, problema imigrației neregulamentare are implicații pentru întreaga Europă și trebuie rezolvată printr-o politică europeană comună eficientă.

2.5 CESE a studiat cu seriozitate subiectul imigrației neregulamentare și și-a exprimat punctul de vedere într-o serie de avize, care au fost adoptate cu o largă majoritate.

2.6 Aceste avize cuprind analiza cauzelor imigrației neregulamentare în UE, observând totodată absența unei politici UE cuprinzătoare în materie de imigrație neregulamentară – progresele sunt prea lente pentru ca UE să dispună de o politică comună în domeniul imigrației și azilului și de o legislație cu grad înalt de armonizare. Se examinează pe larg consecințele acestei probleme și se propun o serie de soluții.

2.7 Mii de imigranți în situație neregulamentară intră în UE pe mare. De aceea, problema imigrației neregulamentare pe mare trebuie abordată în mod specific. Conform informațiilor făcute publice de FRONTEX, acest fenomen se concentrează în special în regiunea euromediterraneană.

2.8 Cu toate că principalul obiectiv al acestui aviz este examinarea fenomenului imigrației neregulamentare pe mare, el se referă pe scurt și la unele dintre problemele majore aferente imigrației neregulamentare în general, pentru a căuta să găsească soluții holistice, care să ducă la o politică în materie de imigrație care să fie eficientă, umană și suportabilă din punct de vedere financiar.

3. Analiza problemei

3.1 Drepturile omului

3.1.1 Drepturile omului aparținând imigranților în situație neregulamentară trebuie respectate în permanență, din momentul în care sunt salvați sau deținuți până în momentul în care li se acordă statutul de protecție sau sunt repatriați în țara de origine. Migrația neregulamentară pe mare duce adeseori la pierderea de vieți omenești. În această privință, CESE subliniază importanța respectării în orice situație a drepturilor fundamentale ale omului. CESE a propus ca Agenția pentru Drepturi Fundamentale să monitorizeze și acțiunile de control al frontierelor și operațiunile FRONTEX. Comitetul sprijină activitățile Forumului consultativ al FRONTEX, la care dorește să colaboreze.

3.2 Salvarea de vieți pe mare

3.2.1 Statele membre și navele în proprietate privată au obligația de a salva orice persoană care se află în pericol pe mare. Acest lucru este valabil și pentru imigranții sau traficanții de persoane/traficanții de migranți care și-au asumat riscuri în mod deliberat. În multe cazuri, rețelele criminale de trafic de persoane/trafic de migranți pun în mare pericol viața solicitanților de azil sau a imigranților în situație neregulamentară.

Agențiile și ONG-urile au subliniat că, în fiecare an, mii de persoane mor în astfel de împrejurări în Marea Mediterană și că, în unele cazuri, aceste persoane nu au primit ajutor sau nu au fost salvate de nave care treceau în apropiere.

3.3 Debarcarea

3.3.1 În ultimii ani au apărut controverse de natură juridică și politică cu privire la salvări de persoane care au avut loc în apele internaționale ale Mediteranei și care au pus în situații riscante în mod inutil viețile persoanelor. CESE subliniază că problema debarcării trebuie rezolvată pe baza principiului care prevede că debarcarea are loc în cel mai apropiat loc în care se poate face în condiții de siguranță, *cu condiția ca țara respectivă să adere deplin la toate convențiile internaționale în materie de drepturi ale omului și să fie monitorizată de organizații pentru drepturile omului*. În cazul misiunilor FRONTEX, CESE își exprimă dezacordul clar cu privire la faptul că migranții ar trebui duși întotdeauna în statul membru care este gazda misiunii. Această politică dă naștere la cel puțin două probleme: (i) face presiuni și mai mari legate de migrație asupra statelor membre care sunt deja confruntate cu dificultăți mari, astfel încât nu ar mai fi viabil ca statele membre care au cea mai mare nevoie de FRONTEX să găzduiască o misiune FRONTEX; (ii) această politică este dăunătoare pentru persoanele salvate, întrucât ar trebui transportate tocmai în țara care găzduiește misiunea FRONTEX, în loc să fie transportate către locul care ar fi cel mai potrivit în situația dată (de obicei, cel mai apropiat loc sigur).

3.4 Dreptul la azil și acordarea acestuia

3.4.1 CESE îndeamnă UE să înainteze pe calea adoptării unui sistem comun de azil cu un nivel înalt de armonizare legislativă. Regulamentul de la Dublin stabilește responsabilitățile fiecărui stat membru însărcinat cu analizarea cererilor de azil. Comitetul a semnalat deja că acest sistem generează numeroase probleme. Fiecare solicitant de azil ar trebui întrebat în ce țară dorește să fie analizată cererea sa. În avizul privind Cartea Verde ⁽⁴⁾, Comitetul a propus ca „solicitantul de azil să fie liber să aleagă țara căreia îi adresează cererea și ca, în această perspectivă, statele membre să fie deja încurajate să aplice clauza umanitară prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din regulament”.

3.4.2 Au început să se desfășoare activități în domeniul cooperării între statele membre, efectuate în cadrul EURASIL, un grup de experți naționali, sub președinția Comisiei. A fost creat și un instrument financiar de solidaritate, prin crearea Fondului european pentru refugiați. Începând din 2014, Fondul pentru imigrație și azil va dispune de mai multe resurse și de o mai mare flexibilitate pentru situațiile de urgență.

3.4.3 Cererile de protecție ale solicitanților de azil trebuie examinate pe baza legislației europene în materie de azil și de acordare a protecției internaționale. Persoanele care au nevoie într-adevăr de protecție ar trebui s-o primească.

⁽⁴⁾ A se vedea Avizul CESE din 12.3.2008 privind Cartea verde cu privire la viitorul sistem european comun de azil. Raportor: dna Le Nouail-Marlière (JO C 204, 9.8.2008, p. 77-84).

3.4.4 CESE reamintește că tratamentul și garanțiile acordate solicitanților de azil la frontiere trebuie să fie aceleași cu cele oferite persoanelor care solicită azil pe teritoriul unui stat membru.

3.4.5 Comitetul solicită un angajament mai consistent al UE în combaterea rețelelor criminale care practică traficul de ființe umane, dar consideră că anumite politici de „combatere a imigrației neregulate” generează în Europa o acută criză în materie de azil. CESE a afirmat, în diverse avize⁽⁵⁾, că lupta împotriva imigrației ilegale nu ar trebui să creeze noi probleme în materie de azil și că funcționarii însărcinați cu controalele la frontiere ar trebui să fie instruiți în mod corespunzător, astfel încât dreptul la azil să fie garantat.

3.4.6 CESE sprijină propunerea Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) privind constituirea de echipe de experți în materie de azil care să acorde asistență în cadrul tuturor operațiunilor de control la frontieră de pe teritoriul UE.

3.4.7 Este deosebit de important să se sublinieze faptul că mii de persoane dintre cele care intră în UE nu solicită azil deoarece sunt migranți economici, iar principalul lor motiv de intrare în UE este cel de a-și continua drumul către alte țări europene, mai curând decât să rămână în țara în care au intrat.

3.4.8 Parteneriatele pentru mobilitate nu ar trebui să însemne că țările partenere suportă întregul cost al procedurilor de azil pentru persoanele care le traversează teritoriile. UE ar trebui să-și arate sprijinul prin intermediul Fondului pentru azil. Fondul ar trebui să contribuie la instituirea unor mecanisme și structuri care să permită examinarea cererilor de azil, iar luarea deciziilor cu privire la acestea să se facă într-un termen rezonabil, în cadrul garanțiilor de drept intern.

3.4.9 CESE îndeamnă UE să continue adoptarea unui sistem comun în materie de azil, pe baza unei legislații armonizate în cea mai mare măsură. Cererile de azil ar trebui examinate nu numai în țările de intrare, ci și de către celelalte state membre. Fiecare solicitant de azil ar trebui întrebat care este statul membru care ar dori să-i examineze cererea. În avizul său

privind Cartea verde⁽⁶⁾, Comitetul a propus ca „solicitantul de azil să fie liber să aleagă țara către care îi adresează cererea și ca, în această perspectivă, statele membre să fie deja încurajate să aplice clauza umanitară prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din regulament”, accelerându-se astfel examinarea cererilor și reducându-se congestiunea birocratică din țările de intrare. CESE sprijină colaborarea UE cu țări terțe, în vederea îmbunătățirii sistemelor lor în materie de azil și pentru alinierea acestora la standardele internaționale. Cât privește dimensiunea externă a azilului, s-au înregistrat progrese în domenii cum sunt sprijinirea țărilor terțe care au un mare număr de refugiați (programele regionale de protecție sunt deosebit de importante) sau relocarea refugiaților pe teritoriul UE.

3.5 Repatrierea imigranților în situație neregulară

3.5.1 Returnarea migranților care au intrat în UE în mod neregular trebuie abordată cu multă grijă. În această privință, acordurile în materie de returnare semnate cu țări terțe sunt esențiale pentru asigurarea respectării depline a drepturilor migranților care sunt returnați.

3.5.2 Parteneriatele pentru mobilitate ar trebui să stabilească proceduri de repatriere bazate în principal pe întoarcerea voluntară, prevăzute totodată cu sisteme de sprijin⁽⁷⁾. Atunci când sunt aplicate proceduri de returnare forțată, acestea trebuie desfășurate cu respectarea întru totul a drepturilor omului de care beneficiază persoanele repatriate, în conformitate cu recomandările Consiliului Europei⁽⁸⁾.

3.5.3 Comitetul cere să existe o mai mare transparență în ce privește centrele de detenție din interiorul și din exteriorul UE, iar Înaltul Comisariat al ONU pentru Refugiați (UNHCR) să fie informat în legătură cu situația persoanelor deținute acolo, iar aceste persoane să beneficieze de asistență corespunzătoare din partea ONG-urilor. CESE este de părere că femeile însărcinate și copiii minori ar trebui să beneficieze de protecție specială și ar trebui plasați în instituții adecvate, care ar trebui înființate cu sprijin financiar de la UE.

3.6 O politică europeană cuprinzătoare în materie de imigrație neregulară, bazată pe solidaritate

3.6.1 CESE subliniază că această problemă este de anvergură europeană și nu aparține numai țărilor mediteraneene, cu atât mai mult cu cât existența Acordului Schengen înseamnă că imigrația în regiunea Mării Mediterane trebuie abordată printr-un efort comun la nivel european. Acest lucru nu înseamnă numai să se arate solidaritate la nivel de comunitate, ci ca toate statele membre ale UE să-și asume responsabilitățile pe care le au, pe baza unei politici europene comune, care ar trebui să fie propusă de Comisie și aprobată de Consiliu și Parlament.

⁽⁵⁾ A se vedea avizele CESE din:

- 25.4.2005 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind o politică comună în materie de migrație ilegală. Raportor: dl Pariza Castaños (JO C 221, 17.9.2002);
- 29.1.2004 privind propunerea de regulament al Consiliului de înființare a unei agenții europene pentru gestionarea cooperării operaționale la frontierele externe. Raportor: dl Pariza Castaños (JO C 108, 30.4.2004);
- 27.10.2004 privind propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2002/463/CE de adoptare a unui program de acțiune privind cooperarea administrativă în domeniile frontierelor externe, vizelor, azilului și imigrării (programul ARGO). Raportor: dl Pariza Castaños (JO C 120, 20.5.2005);
- 12.3.2008 privind Cartea verde cu privire la viitorul sistem european comun de azil. Raportor: dna Le Nouail-Marlière (JO C 204, 9.8.2008).

⁽⁶⁾ A se vedea Avizul CESE din 12.3.2008 privind Cartea verde cu privire la viitorul sistem european comun de azil. Raportor: dna Le Nouail-Marlière (JO C 204, 9.8.2008, p. 77-84).

⁽⁷⁾ În colaborare cu Organizația Internațională pentru Migrație.

⁽⁸⁾ „Twenty Guidelines on Forced Return”, CM(2005) 40.

3.6.2 Frontierele statelor membre ale Uniunii Europene – și aici se includ și frontierele maritime ale statelor membre UE situate pe coasta Mării Mediterane – sunt frontierele tuturor statelor membre UE, prin urmare răspunderea administrării corespunzătoare a acestor frontiere revine tuturor statelor membre.

3.6.3 În această privință, toate statele membre trebuie să furnizeze asistență și să participe la: (i) punerea la dispoziție a resurselor necesare pentru salvarea efectivă pe mare și gestionarea frontierelor, (ii) examinarea cererilor de azil, în cadrul răspunderilor ce le revin, (iii) situații cu caracter excepțional, punerea în aplicare a procedurilor de repatriere și expulzare, (iv) relocarea în interiorul UE a migranților din statele membre mediteraneene mici, (v) combaterea criminalității organizate și a traficului de persoane.

3.6.4 Relocarea ar trebui să se facă pe baza unui mecanism permanent, clar definit. În acest context, Comisia ar trebui să depună o propunere legislativă pentru instituirea unui mecanism permanent și eficient de relocare în interiorul UE, pe baza unei chei de distribuție UE pentru relocarea solicitanților de azil, așa cum este ea descrisă în raportul Parlamentului European intitulat „Consolidarea solidarității în domeniul azilului pe teritoriul UE” (2012/2032/ INI). Pentru a garanta cea mai bună funcționare a acestui mecanism, propunerea legislativă ar trebui să aibă în vedere și experiența practică dobândită în cadrul proiectului-pilot EUREMA pentru Malta (⁹).

3.7 Încheierea de acorduri cu țări terțe care se învecinează cu UE

3.7.1 Uniunea Europeană ar trebui să-și exercite toată influența politică și economică, în special în țări care beneficiază de finanțare UE importantă, pentru a le obliga să coopereze în chestiuni legate de imigrație. Comitetul consideră că parteneriatele pentru mobilitate ar trebui să includă cei patru piloni ai abordării globale: organizarea și facilitarea migrației și mobilității legale; împiedicarea și reducerea migrației neregulate și a traficului de ființe umane; promovarea protecției internaționale și sporirea dimensiunii externe a politicii de azi; și creșterea la maximum a impactului migrației și mobilității asupra dezvoltării.

3.7.2 Soluția acestei probleme trebuie găsită dincolo de măsurile polițienești, în măsurile preventive care trebuie luate în țările terțe, punându-se un mai mare accent pe derularea unor programe de cooperare, pentru sprijinirea IMM-urilor, a activităților agricole de cultivare a terenurilor sau a activităților zootehnice etc. UE trebuie să demonstreze că dispune de pârghiile politice necesare pentru colabora cu țările cu care ar trebui să colaboreze, țări care primesc finanțare semnificativă pentru a colabora în probleme de securitate, criminalitate organizată și imigrație neregulată. CESE salută recentul acord

cu Regatul Maroc și inițiativa de a înființa parteneriate pentru mobilitate între UE și Tunisia, Egipt și Libia. Totuși, ar trebui realizat un studiu independent privind eficiența și impactul parteneriatelor pentru mobilitate existente. CESE sprijină inițiativa Comisiei de a se asigura că parteneriatele pentru mobilitate dispun de un mecanism de evaluare eficient. În plus, parteneriatele pentru mobilitate – care sunt declarații de politică comune care nu au caracter juridic obligatoriu în ce privește țările partenere – ar trebui transformate în acorduri internaționale. Comitetul consideră că UE și statele membre ar trebui să încheie noi acorduri cu alte țări din regiune. Având în vedere relația specială a UE cu Turcia, chestiunile referitoare la migrație ar trebui consolidate între părți, în special în ceea ce privește lupta împotriva rețelelor criminale.

3.7.3 Pentru a se asigura desfășurarea corespunzătoare a procedurilor administrative și juridice, este esențial ca UE să solicite ca țările de origine ale migranților în situație neregulată să le pună la dispoziție rapid documente de călătorie.

3.7.4 Acest subiect ar trebui discutat și în cadrul Conferinței euromediteraneene, deoarece un număr considerabil de imigranți în situație neregulată intră în UE prin țări terțe de pe coasta Mării Mediterane.

3.7.5 Ar trebui acordată asistență anumitor țări de tranzit pentru a le permite să-și gestioneze mai bine frontierele, să înființeze structuri de azil și de asemenea să-și poată dezvolta capacități proprii prin care să acorde protecție celor care au nevoie de ea.

3.8 Agenția Europeană pentru Gestionarea Frontierelor Externe ale UE – FRONTEX

3.8.1 Restructurarea FRONTEX ar trebui să continue, astfel încât aceasta să devină o veritabilă agenție de gestionare a frontierelor externe europene, cu atribuții mai largi de coordonare și prevenire. În acest scop, agenția trebuie consolidată prin resurse financiare adecvate care să-i permită să acorde asistența cerută statelor membre din sud care se străduiesc să facă față fluxurilor de imigranți. În același timp, ar trebui să crească numărul personalului (inclusiv al polițiștilor de frontieră), iar resursele destinate monitorizării și înregistrării electronice ar trebui sporite. În această privință ar trebui să se depună eforturi suplimentare pentru consolidarea punerii în practică a noțiunii de „echipe europene de polițiști de frontieră”, așa cum se subliniază în raportul Parlamentului European privind FRONTEX (A7-0278/2011). Mai mult, ar trebui avută în vedere în mod serios utilizarea noilor capacități de care dispune FRONTEX (cum ar fi achiziționarea de echipament).

3.8.2 Rețeaua europeană de patrulare, care se ocupă cu siguranța la frontierele regionale, ar trebui întărită, permițându-se astfel modernizarea resurselor naționale și a măsurilor europene și consolidând cooperarea la nivel național și european.

(⁹) EUREMA este un proiect-pilot al UE pentru relocarea persoanelor din Malta care beneficiază de protecție internațională, aprobat prin Concluziile Consiliului European din 18-19 iunie 2009 (doc. 11225/2/09 CONCL 2).

3.9 Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)

3.9.1 EASO trebuie să fie în măsură să identifice cu claritate diferențele care există, la nivelul statelor membre, în ceea ce privește practicile în materie de azil și legislație și să propună modificările necesare. De asemenea, acest birou trebuie să aibă autoritatea de a stabili liniile directe în procesul de interpretare și de aplicare a diverselor aspecte de natură procedurală și de conținut ale acquis-ului comunitar în materie de azil, așa cum propunea Comisia în Cartea verde.

3.9.2 EASO ar putea deveni un important centru de schimb de bune practici și de dezvoltare a activităților de formare în materie de azil, în special pentru funcționarii însărcinați cu controalele la frontiere. De asemenea, ar putea deveni un centru de monitorizare și analiză a rezultatelor aplicării noilor măsuri adoptate de UE în materie de azil, precum și un punct de constituire și conducere a echipelor mixte de experți în materie de azil.

3.9.3 EASO ar trebui să efectueze activități în rețea, să colaboreze cu EURASIL și să întrețină relații strânse cu UNHCR și cu ONG-uri specializate.

3.9.4 Biroul European de Sprijin pentru Azil a început să funcționeze relativ recent. Este de așteptat să-și asume la întreaga capacitate atribuțiile fără întârziere suplimentară, în special în ce privește rolul său în găsirea de soluții durabile și asigurarea distribuirii costurilor între statele membre, așa cum sunt acestea descrise în regulamentul EASO. În același timp, EASO trebuie să fie proactivă în ceea ce privește solidaritatea în interiorul UE, în conformitate cu obligațiile ce decurg din regulamentul EASO.

3.10 Prevenirea și combaterea traficului de migranți și a criminalității organizate

3.10.1 Imigrația neregulamentară pe mare este periculoasă și pune în pericol viețile oamenilor. Mii de oameni își pierd viața în traversarea Mediteranei pe vase improprii pentru navigație. Aceste călătorii periculoase sunt organizate de rețele infracționale, care înghesuie sute de persoane (inclusiv femei și copii), fără echipament adecvat și fără provizii (chiar fără echipament de salvare), în bărci care sunt, în majoritate, improprii pentru navigație. Rezoluția adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului European [Rezoluția 1872 (2012)] cu titlul „Vieți pierdute în Marea Mediterană – Cine este responsabil?” descrie amănunțit rolul jucat de traficanții de migranți în organizarea traversării periculoase a Mediteranei; această rezoluție ar trebui luată în considerare, pentru a înțelege gravitatea situației.

3.10.2 Statele membre ar trebui să prevadă proceduri penale și pedepse dintre cele mai severe, mergând până la închisoarea pe viață, pentru traficanții de persoane și traficanții de migranți. Persoanele exploatate de traficanți ar trebui întotdeauna considerate victime inocente.

3.10.3 Traficul de migranți dă naștere la infracțiuni, întrucât rețelele infracționale care organizează aceste traversări colectează taxe de la fiecare persoană care călătorește, adeseori prin extorcare și cu utilizarea unor mijloace inumane. CESE subliniază că UE ar trebui să colaboreze cu țările de plecare și țările de tranzit, cu scopul de a dezmembra rețelele criminale implicate. De asemenea, CESE subliniază faptul că UE trebuie să acționeze în cel mai ferm mod cu putință pentru a opri activitatea traficanților de migranți și a-i împiedica să pună în pericol viața persoanelor.

3.10.4 Totodată, UE ar trebui să ia în calcul încheierea unor acorduri cu țări terțe privind înființarea de centre de primire a migranților și sprijinirea financiară a înființării și funcționării acestor centre. Centrele înființate în aceste țări ar putea funcționa în colaborare cu alte centre de primire, pentru identificarea și îngrijirea persoanelor respective. OIM, UNHCR, Agenția pentru Drepturi Fundamentale și ONG-urile specializate ar trebui să monitorizeze funcționarea acestor centre.

3.10.5 Mai mult decât atât, UE trebuie să se implice în campanii de informare prin care eventualii imigranți în situație neregulamentară să fie descurajați de a mai intra ilegal în UE, făcându-i conștienți de pericolele și dificultățile la care se expun prin imigrația ilegală. De asemenea, eventualii imigranți în situație neregulamentară trebuie sensibilizați cu privire la dificultățile enorme cu care se vor confrunta în găsirea unui loc de muncă în Europa în cazul în care intră în UE fără documente.

3.10.6 Ar trebui sprijinite mai mult, atât moral, cât și financiar, organizațiile care acționează pentru a sensibiliza persoanele din țările de plecare în legătură cu aspectele menționate mai sus, astfel încât să-i descurajeze pe eventualii migranți să pornească în călătoriile periculoase.

3.10.7 De asemenea, CESE îndeamnă să se acorde mai multă atenție cauzelor mai profunde ale acestei probleme, care țin de nivelul de viață din țările de plecare. Ar trebui lansate programe speciale în acest sens. Tema în ansamblu ar trebui să se afle pe agenda Conferinței euromediteraneene.

3.11 Finanțare

3.11.1 Este nevoie de fonduri pentru combaterea și stăvilirea fluxurilor de imigrație neregulamentară. Trebuie manifestată grijă în planificarea centrelor de detenție, pentru a se asigura deținerea separată a migranților în situație neregulamentară de refugiații care solicită azil. De asemenea, trebuie ca în decurs de 15 zile să se pună la dispoziție cazare separată pentru minori și persoane vulnerabile. Potrivit unui studiu italian pus la dispoziție de FRONTEX, cheltuielile zilnice cu un imigrant în situație neregulamentară sunt, în medie, de 48 EUR. Dacă această sumă se înmulțește cu 100 000, numărul de imigranți care sosesc în fiecare an (conform datelor FRONTEX ⁽¹⁰⁾) și cu 365 de zile, costul total este de peste 1,752 miliarde EUR pentru fiecare an care trece.

⁽¹⁰⁾ A se vedea tabelele de mai jos.

3.11.2 CESE salută eforturile Comisiei Europene de simplificare a instrumentelor financiare prin crearea a două fonduri, unul pentru imigrație și azil ⁽¹⁾ și altul pentru securitate internă ⁽²⁾, care să fie însoțite de un regulament orizontal, cu un set de norme comune privind programarea, informarea, gestiunea financiară, controlul și evaluarea ⁽³⁾. CESE sprijină propunerea Comisiei care urmărește stabilirea unei sume de bază și a unei sume variabile sau flexibile atunci când se realizează repartizarea resurselor financiare între statele membre. În ceea ce privește suma flexibilă, CESE consideră esențial ca fiecare stat membru să-și elaboreze propriul program anual în conformitate cu prioritățile UE și incluzând cooperarea cu celelalte state membre. Comitetul susține ideea ca, începând din 2014, Fondul pentru imigrație și azil să dispună de mai multe resurse și de o mai mare flexibilitate pentru situații de urgență.

3.11.3 Schimbările preconizate vor duce la rezolvarea problemelor actuale deoarece programele de gestionare a fluxurilor de migrație în UE și de înființare de centre de detenție sunt desfășurate pe perioade de un an. La fel și în

cazul finanțării și al măsurilor. Totuși, este aproape imposibil ca facilitățile de primire și cazare să fie finalizate pe baza unei planificări anuale. Din acest motiv, programele din acest domeniu ar trebui să fie organizate într-un mod mai flexibil.

3.11.4 Țările terțe situate de-a lungul rutelor de migrație din țara de plecare inițială ar trebui să beneficieze de finanțare pentru înființarea de centre de primire și ședere.

Luând în considerare exemplul economic de mai sus, bugetul UE ar trebui să aloce fonduri pentru sporirea monitorizării și pentru măsurile preventive (nave de patrulare, stații pentru paza de coastă, elicoptere), iar FRONTEX și EASO ar trebui să dispună de bugete anuale adecvate pentru a-și putea îndeplini pe deplin sarcinile. Trebuie asigurată finanțare pentru a le permite țărilor de intrare să combată eficient rețelele de criminalitate implicate, creând totodată condițiile corespunzătoare pentru migrații care intră în UE.

Bruxelles, 16 octombrie 2013

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Henri MALOSSE

⁽¹⁾ COM(2011) 751 final.

⁽²⁾ COM(2011) 750 final; COM(2011) 753 final.

⁽³⁾ COM(2011) 752 final.

Anexă

YEAR	Irregular immigrants arrested for irregular entry and residence by police authorities and the coastguard	Deported	Refoulements (across the northern borders of our country)	Smugglers arrested by Police authorities and the coastguard
2002	58 230	11 778	37 220	612
2003	51 031	14 993	31 067	525
2004	44 987	15 720	25 831	679
2005	66 351	21 238	40 284	799
2006	95 239	17 650	42 041	994
2007	112 364	17 077	51 114	1 421
2008	146 337	20 555	48 252	2 211
2009	126 145	20 342	43 977	1 716
2010	132 524	17 340	35 127	1 150
2011	99 368	11 357	5 922	848
2012	76 878	17 358	4 759	726
4 MONTHS 2013	11 874	6 370	1 858	248

Source: Ministry of Public Order. Hellenic Police Statistics

IMMIGRANTS ARRESTED

2011 Main Nationalities			2012 Main Nationalities		
1.	Afghanistan	28 528	1.	Afghanistan	16 584
2.	Pakistan	19 975	2.	Pakistan	11 136
3.	Albania	11 733	3.	Albania	10 602
4.	Bangladesh	5 416	4.	Syria	7 927
5.	Algeria	5 398	5.	Bangladesh	7 863
6.	Morocco	3 405	6.	Algeria	4 606
7.	Iraq	2 863	7.	Iraq	2 212
8.	Somalia	2 238	8.	Morocco	2 207
9.	Palestine	2 065	9.	Somalia	1 765
10.	Congo	1 855	10.	Palestine	1 718

Source: Ministry of Public Order. Hellenic Police Statistics

DETENTION CENTRES' CAPACITY IN RELATION TO THE NUMBER OF DETAINED IMMIGRANTS

PRE-REMOVAL CENTRES	CAPACITY	DETAINED IMMIGRANTS	COMPLETENESS PERCENTAGE
AMIGDALEZA	2 000	1 787	89 %
KOMOTINI	540	422	78 %
XANTHI	480	428	89 %
DRAMA (PARANESTI)	557	296	53 %
KORINTHOS	374	1 016	99 %
DETENTION CENTRES	CAPACITY	DETAINED IMMIGRANTS	COMPLETENESS PERCENTAGE
ORESTIADA (FILAKIO)	374	273	73 %
SAMOS	285	100	35 %
HIOS	108	95	88 %
TOTAL DETAINED	5 368	4 417	82 %

Source: Ministry of Public Order. Hellenic Police Statistics

HELLENIC READMISSION REQUESTS TO TURKEY

YEAR	READMISSION REQUESTS	NUMBER OF IRREGULAR IMMIGRANTS	ACCEPTED	DELIVERED
2006	239	2 251	456	127
2007	491	7 728	1 452	423
2008	1 527	26 516	3 020	230
2009	879	16 123	974	283
2010	295	10 198	1 457	501
2011	276	18 758	1 552	730
2012	292	20 464	823	113
2013	44	795	84	8
TOTAL	5 706	122 796	12 332	3 805

Source: Ministry of Public Order. Hellenic Police Statistics

Results of 2012 from FRONTEX:

- In total, during the joint maritime operations 258 suspected facilitators were apprehended.
- Across all the sea operations in 2012, there were 169 SAR cases and 5 757 migrants in distress were saved.
- In addition, 382 suspected drug smugglers were apprehended. The amount of drugs seized was over 46 tonnes, worth EUR 72,6 million. The predominant part of this was hashish – almost 44 tonnes of drugs worth EUR 68 million.

— Beside this, 38 cases of smuggled cigarettes/tobacco were detected during sea operations. The 2,4 million packets of contraband cigarettes intercepted were worth EUR 5,6 million.

ALL BELOW source: FRONTEX ANNUAL RISK ANALYSIS

Indicator 1A — Detections of illegal border-crossing between border-crossing points:

The number of third -country nationals detected by Member State authorities when illegally entering or attempting to enter the territory **between border-crossing points (BCPs)** at external borders only. Detections during hot pursuits at the immediate vicinity of the border are included. This indicator should not include EU or Schengen Associated Country (SAC) nationals.

Detections of illegal border-crossing between BCPs

Routes	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Eastern Mediterranean route (Greece, Bulgaria and Cyprus)	55 688	57 025	37 224	51	- 35
Land	49 513	55 558	32 854		- 41
Afghanistan	21 389	19 308	7 973		- 59
Syria	495	1 216	6 216		411
Bangladesh	1 496	3 541	4 598		30
Sea	6 175	1 467	4 370		198
Afghanistan	1 373	310	1 593		414
Syria	139	76	906		1 092
Palestine	1 500	128	408		219
Central Mediterranean route (Italy and Malta)	1 662	59 002	10 379	14	- 82
Somalia	82	1 400	3 394		142
Tunisia	650	27 964	2 244		- 92
Eritrea	55	641	1 889		195
Western Mediterranean route	5 003	8 448	6 397	8,8	- 24
Sea	3 436	5 103	3 558		- 30
Algeria	1 242	1 037	1 048		1,1
Morocco	300	775	364		- 53
Chad	46	230	262		14
Land	1 567	3 345	2 839		- 15
Not specified	1 108	2 610	1 410		- 46
Algeria	459	735	967		32
Morocco	0	0	144		n.a.
Western Balkan route	2 371	4 658	6 391	8,8	37
Afghanistan	469	983	1 665		69
Kosovo (*)	372	498	942		89
Pakistan	39	604	861		43
Circular route from Albania to Greece	35 297	5 269	5 502	7,6	4,4
Albania	32 451	5 022	5 398		7,5

Routes	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
fyROM	49	23	36		57
Kosovo (*)	21	37	34		- 8,1
Apulia and Calabria (Italy)	2 788	5 259	4 772	6,6	- 9,3
Afghanistan	1 664	2 274	1 705		- 25
Pakistan	52	992	1 156		17
Bangladesh	12	209	497		138
Eastern borders route	1 052	1 049	1 597	2,2	52
Georgia	144	209	328		57
Somalia	48	120	263		119
Afghanistan	132	105	200		90
Western African route	196	340	174	0,2	- 49
Morocco	179	321	104		- 68
Gambia	1	2	39		1 850
Senegal	2	4	15		275
Other	3	1	1	0	0
Iran	0	0	1		n.a
Russian Federation	2	0	0		n.a
Somalia	0	1	0		- 100
Total	104 060	141 051	72 437		- 49

(*) This designation is without prejudice to positions on status, and is in line with UNSCR1244 and the ICJ Opinion on the Kosovo declaration of independence.

Illegal border-crossing between BCPs

Detections by border type and top ten nationalities at the external borders

	2009	2010	2012	2012	Share of total	% change on prev. year
All Borders						
Afghanistan	14 539	25 918	22 994	13 169	18	- 43
Syria	613	861	1 616	7 903	11	389
Albania	38 905	33 260	5 138	5 651	7,8	10
Algeria	4 487	8 763	6 157	5 479	7,6	- 11
Bangladesh	551	1 647	4 923	5 417	7,5	10
Somalia	9 115	4 619	3 011	5 038	7,0	67
Pakistan	1 592	3 878	15 375	4 877	6,7	- 68
Tunisia	1 701	1 498	28 829	2 717	3,8	- 91
Eritrea	2 228	1 439	1 572	2 604	3,6	66

	2009	2010	2012	2012	Share of total	% change on prev. year
Morocco	1 710	1 959	3 780	2 122	2,9	- 44
Others	29 158	20 218	47 656	17 460	24	- 63
Total all borders	104 599	104 060	141 051	72 437		- 49
Land Border						
Afghanistan	2 410	22 844	20 396	9 838	20	- 52
Syria	389	530	1 254	6 416	13	412
Albania	38 088	32 592	5 076	5 460	11	7,6
Bangladesh	305	1 506	3 575	4 751	9,7	33
Algeria	676	6 961	4 671	4 081	8,3	- 13
Pakistan	1 328	3 675	13 781	3 344	6,8	- 76
Not specified	565	1 304	2 747	1 817	3,7	- 34
Somalia	259	4 102	1 498	1 558	3,2	4,0
Morocco	737	1 319	2 236	1 422	2,9	- 36
Palestine	2 791	2 661	652	1 195	2,4	83
Others	9 892	12 306	13 993	9 301	19	- 34
Total land borders	57 440	89 800	69 879	49 183		- 30
Sea Border						
Somalia	8 856	517	1 513	3 480	15	130
Afghanistan	12 129	3 074	2 598	3 331	14	28
Tunisia	1 643	711	28 013	2 283	9,8	- 92
Eritrea	2 195	507	680	1 942	8,4	186
Pakistan	264	203	1 594	1 533	6,6	- 3,8
Syria	224	331	362	1 487	6,4	311
Algeria	3 811	1 802	1 486	1 398	6,0	- 5,9
Egypt	545	713	1 948	1 283	5,5	- 34
Morocco	973	640	1 544	700	3,0	- 55
Bangladesh	246	141	1 348	666	2,9	- 51
Others	16 273	5 621	30 086	5 151	22	- 83
Total sea borders	47 159	14 260	71 172	23 254	100	- 67

Indicator 1B — Detections of illegal border-crossing at border-crossing points:

The number of third-country nationals detected by Member State authorities when entering clandestinely or attempting to enter illegally (such as hiding in transport means or in another physical way to avoid border checks at BCPs) the territory at border-crossing points (BCPs) at external borders only, whether they result in a refusal of entry or not. This indicator should not include EU or Schengen Associated Country (SAC) nationals.

Clandestine entries at BCPs

Detections reported by Member State and top ten nationalities at the external borders

	2009	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Border Type						
Land	137	168	159	486	81	208
Sea	159	74	123	115	19	- 6,5
Top Ten Nationalities						
Afghanistan	18	8	58	190	31	228
Algeria	30	35	55	61	10	11
Turkey	73	93	24	41	6,8	71
Syria	2	3	6	36	6,0	500
Albania	3	7	9	35	5,8	289
Morocco	20	14	15	24	4,0	60
Pakistan	2	12	10	24	4,0	140
Palestine	14	4	17	24	4,0	41
Serbia	4	2	4	23	3,8	475
Philippines	0	8	1	17	2,8	1 600
Others	130	56	83	126	21	62
Total	296	242	282	601		115

FRONTEX · ANNUAL RISK ANALYSIS 2013

Indicator 2 — Detections of facilitators:

The number of facilitators intercepted by Member State authorities who have intentionally assisted third-country nationals in the illegal entry to, or exit from, the territory across external borders. The indicator concerns detections of facilitators at the following locations: (1) at the external border (both at and between BCPs, for land air and sea) and (2) inside the territory and at internal borders between two Schengen Member States provided that the activities concerned the facilitation of third-country nationals for illegal entry or exit at external borders. This indicator should include third-country nationals as well as EU and/or Schengen Associated Country (SAC) nationals.

Facilitators

Detections reported by Member State, place of detection and top ten nationalities⁽⁸⁾

	2009	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Border Type						
Inland	5 901	5 918	5 146	5 186	67	0,8
Land	1 160	1 171	625	887	11	42
Land Intra EU	618	616	365	498	6,5	36
Sea	997	503	324	471	6,1	45
Air	277	300	367	358	4,6	- 2,5
Not specified	218	121	130	320	4,1	146

	2009	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Top Ten Nationalities						
Italy	875	1 367	568	543	7,0	- 4,4
Spain	286	285	320	498	6,5	56
Not specified	322	261	255	479	6,2	88
Morocco	475	413	390	461	6,0	18
Romania	292	398	268	364	4,7	36
France	230	365	404	352	4,6	- 13
China	731	554	375	316	4,1	- 16
Pakistan	245	245	237	286	3,7	21
Albania	670	430	221	243	3,1	10
Turkey	405	305	204	238	3,1	17
Others	4 640	4 006	3 715	3 940	51	6,1
Total	9 171	8 629	6 957	7 720		11

* Italy does not distinguish between facilitators of illegal border-crossing and facilitators of illegal stay.

Indicator 3 — Detections of illegal stay:

The number of third-country nationals detected by Member State authorities while not fulfilling, or no longer fulfilling, the conditions for stay or residence in the Member State during the reference month, irrespective of whether they were detected inland or while trying to exit the territory. The category should include third-country nationals who are not in the possession of a valid visa, residence permit, travel document, etc or in breach of a decision to leave the country. It also includes third-country nationals who initially entered legally but then overstayed their permission to stay. This indicator should not include EU or Schengen Associated Country (SAC) nationals.

Illegal stay

Detections reported by Member State, place of detection and top ten nationalities

	2009	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Place of Detection						
Inland	340 180	295 274	283 308	278 438	81	- 1,7
Air	28 624	29 322	33 126	35 410	10	6,9
Land	6 351	7 011	17 640	19 883	5,8	13
Land Intra EU	17 594	12 996	9 230	5 832	1,7	- 37
Sea	19 156	7 232	6 593	4 585	1,3	- 30
Between BCPs	198	1 233	1 049	724	0,2	- 31
Not specified	22	9	2	56		2 700
Top Ten Nationalities						
Afghanistan	38 637	21 104	25 296	24 395	7,1	- 3,6
Morocco	25 816	22 183	21 887	21 268	6,2	- 2,8
Pakistan	9 058	10 508	12 621	18 334	5,3	45
Algeria	12 286	14 261	15 398	15 776	4,6	2,5

	2009	2010	2011	2012	Share of total	% change on prev. year
Tunisia	10 569	8 350	22 864	15 211	4,4	- 33
Albania	28 810	20 862	10 207	13 264	3,8	30
Ukraine	10 021	8 835	12 847	13 081	3,8	1,8
Syria	3 838	3 160	3 746	11 967	3,5	219
Serbia	7 028	12 477	10 397	11 503	3,3	11
Russian Federation	9 526	9 471	10 314	11 486	3,3	11
Others	256 536	221 866	205 371	188 643	55	- 8,1
Total	412 125	353 077	350 948	344 928		- 1,7